

‘Ik heb U verheerlijkt...’

In Johannes 17:4 zegt de Heer Jezus: ‘Ik heb U verheerlijkt op de aarde; Ik heb het werk voleindigd dat U Mij te doen hebt gegeven’. Dat werk is niet alleen het kruis; het is de hele openbaring van God als de God van liefde. Het is de openbaring van God als de Vader, zoals Hij in vers 3 zegt: ‘Vader... Dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen’. De Vader was de enige, waarachtige God. De Heer Jezus openbaarde Hem als Vader. En Hij alleen kon dat doen. ‘Ik heb U verheerlijkt op de aarde; Ik heb het werk voleindigd dat U Mij te doen hebt gegeven’. Dat is het hele werk van de openbaring van God.

Het kruis is de kroon op dat werk omdat Hij in die omstandigheden God bovenmate verheerlijkt heeft. Hij was gehoorzaam tot de dood, ja, tot de dood van het kruis. In dat verschrikkelijke ogenblik, toen God Hem sloeg, de Mens Christus Jezus, verheerlijkte die Mens God daar, zoals de Heer in hoofdstuk 13:31 zegt: ‘Nu is de Zoon des mensen verheerlijkt en God is in Hem verheerlijkt’.

En nu zegt Hij: ‘Ik heb het werk volbracht dat U Mij te doen hebt gegeven; en nu verheerlijk Mij, U Vader, bij Uzelf met de heerlijkheid die Ik bij U had voordat de wereld was’ (Johannes 17:4). Wat een wonderbaar gebed! ‘De heerlijkheid die Ik bij U had voordat de wereld was’, was de heerlijkheid die de Heer Jezus bezat als God de Zoon. Dat was vóór de grondlegging van de wereld. Hij, God de Zoon, één met God de Vader en één met God de Heilige Geest, was daar al in de eeuwigheid; en Hij had dezelfde heerlijkheid als de Vader en als de Heilige Geest.

God de Zoon was Zijn eeuwige heerlijkheid. Hij heeft die heerlijkheid niet verlaten. In Filippi 2 staat dat Hij Zichzelf ontledigd heeft. Dat wil zeggen dat Hij Zijn uiterlijke heerlijkheid heeft afgelegd. Hij is niet op aarde gekomen in Zijn uiterlijke heerlijkheid als God de Zoon, maar als een klein kindje. Maar dat kleine kindje was wél God de Zoon. Hij kon niet ophouden God de Zoon te zijn en Hij kon dus niet ophouden de Schepper van hemel en aarde te zijn. Hij kon niet ophouden Degene te zijn van Wie Hebreëën 1 zegt dat Hij de Drager en Onderhouder van alle dingen is. Ook toen Hij daar in de kribbe lag in Bethlehem, droeg Hij het heelal door het woord van Zijn kracht en onderhield Hij alles in Zijn orde, die Hij als Schepper ingesteld had. Zijn morele heerlijkheid kon Hij niet afleggen, alleen Zijn uiterlijke heerlijkheid. Die heerlijkheid die Hij als God de Zoon had, heeft Hij niet verlaten; die kon Hij niet afleggen. Toch vraagt Hij hier of Hij die heerlijkheid een tweede keer mocht ontvangen als de Mens Christus Jezus op grond van het werk dat Hij volbracht heeft. Denkt u dat God die Mens, die Hem zo verheerlijkt had, dat gebed kon weigeren? Dat Hij Hem niet zou geven wat Hij Hem gevraagd heeft?

O, de Zoon twijfelt er niet aan; vers 22 spreekt hiervan. ‘De heerlijkheid die U Mij gegeven hebt’ was niet Zijn eeuwige heerlijkheid. In de eeuwige heerlijkheid was Hij God de Zoon gelijk aan God de Vader. Die heerlijkheid had Hij tot in alle eeuwigheid. Hij spreekt hier over dezelfde heerlijkheid, maar die Hij nu ontvangen heeft op grond van Zijn werk als God de Zoon die Mens geworden is.

In vers 22 zegt Hij verder: ‘Ik heb hun de heerlijkheid gegeven die U Mij gegeven hebt’. Wie zijn dat? De verzen 20-21 zeggen het: ‘Ik vraag niet alleen voor dezen (de elf apostelen),

maar ook voor hen die door hun woord in Mij geloven'. Zij die door het woord van de apostelen in de Heer Jezus zouden geloven, zijn u en ik die de Heer Jezus kennen. Wij hebben het woord van de apostelen geloofd; dat wil zeggen: de boodschap die zij in de kracht van de Heilige Geest neergeschreven hebben over de Persoon en het werk van de Heer Jezus.

De Heer Jezus zegt dat Hij de eeuwige heerlijkheid die Hij als God de Zoon van alle eeuwigheid bezat, maar die Hij nu een tweede keer gekregen heeft als loon van Zijn God en Vader voor Zijn wonderbare werk dat Hij als Mens volbracht heeft, aan ons gegeven heeft!

In Johannes 13:31-32 zegt de Heer Jezus: 'Nu is de Zoon des mensen verheerlijkt en God is in Hem verheerlijkt. Als God in Hem verheerlijkt is, dan zal ook God Hem verheerlijken in Zichzelf en Hij zal Hem terstond verheerlijken'. God kan dat gebed niet afslaan. Als God dit verzoek van de Heer Jezus afgeslagen had, zou God dan God geweest zijn? Zou God dan rechtvaardig geweest zijn? Zou God een schuldenaar kunnen blijven aan een mens? Onmogelijk! Zou God het verzoek van de Heer Jezus, Zijn geliefde Zoon, hebben willen weigeren? Een gebed van Hem van Wie Hij zei: 'In Hem heb Ik al Mijn welbehagen gevonden'?

De Heer Jezus spreekt met de Vader zó dat wij het kunnen horen. *Wij* zijn het onderwerp van het gesprek tussen de Vader en de Zoon. Zien we welke plaats we innemen in het hart van de Vader en de Zoon? Bovendien leren we op deze manier wat de plaats is die wij gekregen hebben en hoe wij ons tegenover God gedragen mogen; we leren hoe wij tot Hem naderen kunnen en hoe God tegenover ons staat. Hij zegt: 'Ik heb hun de heerlijkheid gegeven die U Mij gegeven hebt' (vs. 22).

De heerlijkheid die Hij als God de Zoon van alle eeuwigheid bezat, die heeft Hij ons gegeven. Alleen op deze manier kon Hij dat doen. Dat is het wonderbare wat het brandoffer voor ons betekent. Hij kon ons niet inbrengen in de Godheid. In Johannes 14:11 zegt de Heer Jezus: 'Geloof Mij, dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is'. Dat wil zeggen: Geloof Mij dat Ik God de Zoon ben, volkomen één met God de Vader.

God kan in een mens zijn. Hij kan in een mens werken. Dat is echter geen één-zijn met God. De Zoon was ook in de Vader; Hij in de Vader en de Vader in Hem. Een volkomen eenheid, zoals Kolosse 1:19 zegt: 'Het was het welbehagen van de gehele volheid in Hem te wonen'. Kolosse 2:9 zegt: 'In Hem woont de gehele volheid van de Godheid lichamelijk'. Daarom kon Hij zeggen dat Hij volkomen één was met de Vader.

In Johannes 14:20 vinden we een wonderbaar gevolg ervan. Daar zegt de Heer Jezus: Pas in die dag (de dag wanneer de Heilige Geest op de aarde gekomen zal zijn) zullen jullie erkennen dat Ik in Mijn Vader ben. De Heer Jezus grijpt terug op het feit (vs. 11) dat Hij volkomen één is met de Vader. Hij laat erop volgen: '... en u in Mij en Ik in u'. U in Mij - dus wij in Hem en Hij in ons. Is dat geen volkomen eenmaking? Een volkomen eenmaking met Hem, zoals Hij volkomen één is met de Vader. Dat kon alleen omdat Hij Mens geworden is. Als God de Zoon kon Hij Zich niet één maken met ons, want wij zijn schepselen. Alleen als de Mens Christus Jezus kon Hij Zich één maken met ons. Hij heeft dat gedaan toen Hij naar het kruis ging om daar in onze plaats te sterven.